

Passieconcert van Camerata Liocorna zit vol passie

 Noordhollands Dagblad

24 maart 2024
Door Regina Arbouw

Zaterdagmiddag klonk een passieconcert waarin behalve de passie als in lijden, dragen en verdragen, ook de passie in de liefde werd bezongen.

Met deze keuze presenteerde Camerata Liocorno een klassiek lijdensverhaal, gekoppeld aan die andere veelbezongen passie: de liefde, het verlangen.

Fluitsolo van Joan Roeterink. © Foto Regina Arbouw

De 'Parasceve suite' van György Déak-Bardos vertelt de gebeurtenissen op Goede Vrijdag. Voordat het zover was, klonk de hymne 'Heier, himna smidur', een van de oudste religieuze gedichten op IJsland, op eigentijdse muziek gezet door Perkel Sigurbjörnsson. Het lied vormde een fijne kennismaking met zowel het koor, als de uitstekende akoestiek in de Dorpskerk. Sobere, afgemeten zang waarvan geen zuchtje verloren ging, klinkend tot na de slotmaat.

De in het Latijn gezongen delen van de 'Parasceve suite' kregen tussentijds een gelezen, puntige vertaling. Juist die karigheid in woorden, die rust in de voorgedragen teksten lieten de toehoorders alle gebeurtenissen tijdens de kruisiging in volle betekenis ondergaan. Ook werd voor of na ieder deel een toepasselijk gedicht gelezen uit de Nederlandstalige canon, geselecteerd en voorgedragen door Paul van Berkum. Met deze combinatie, de glasheldere, loepzuivere zang afgewisseld met respectvolle declamatie raakte het koor een gevoelige snaar.

Paul van Berkum draagt voor. © Foto Regina Arbouw

De gedichten waren voor het publiek teksten om te laten bezinken, voor de koorzangers vormden ze even zovele rustpunten in hun uiterste concentratie. De concentratie leidde telkens weer tot prachtige zang van het gehele koor, voor die sterke stemmen die elkaar aanvulden en ondersteunden. De hoge sopranen mogen best even geprezen worden: zij boden telkens weer die extra inspanning, die extra helderheid.

Voltreffer

Bij de gedichten stond alles even stil, zo roerend mooi was Nijhoffs 'De soldaat die Jezus kruisigde', een menselijke voltreffer. Berusting werklonk in 'Al die mooie beloften' van Rutger Kopland.

Het vocaal ensemble Camerata Liocorno kent geen 'dode hoek', het hele koor stond continu op scherp en kon dat vertalen in mooie meerstemmigheid, een beweglijke dynamiek en alert zingen. De timing was uitstekend, net als de aandacht voor de dirigent.

*Camerata Liocorna zingt de 'Parasceve Suite' van György Déak-Bardos.
© Foto Regina Arbouw*

Het eerste deel van de middag werd afgesloten door een mooie fluitsolo van Joan Roeterink. Daarna was het tijd voor iets bekender repertoire en na Engelstalige, religieuze muziek kwam de passie om de hoek kijken in twee van de 'Tres Canciones de Amor' van Manuel Oltra. Mooie taal en vooral een heel mooi ritme, zoals de componist die erin gegoten had.

Camerata Liocorno gaf een inhoudelijk en muzikaal uitstekend concert, onder leiding van interim-dirigent Peter Pijzel. Dit koor, deze muziek en deze gedichten: het had eindeloos door mogen gaan.